

at sige albrig finde *Ægtepagter*; thi de have ikke Noget at *ægtepagte* om desværre. Det er i hvert Fald ikke Skik og Brug der at oprette dem, det er forbundet med Omkostninger, som de Bedkommende i Reglen ikke vilde finde det Umagen værd at afholde. Jeg tror derfor ikke, at det praktisk med Hensyn til den store Mængde Tilfælde, vil have nogen Betydning, at denne Bestemmelse bliver staaende. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Saffner: Jeg kan ikke negte, at den Gang, som dette Lovforslag har taget, har overrasket mig noget. Da Lovforslaget var til 1ste Behandling her i Thinget, udtalte næsten alle de Landssthingsmænd, der toge Ordet, sig imod Lovforslaget. Jeg kan næsten regne til Modstandere af Lovforslaget den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen) og den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bloug); thi deres Tilslutning til Lovforslaget og Lovforslagets Tanke var saa svag og ledslaget af saamange Betæneligheder, at den Støtte, det fik fra dem, ikke syntes at være betydelig. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, og nu se vi det fremkomme her til 2den Behandling, støttet af vægtige Stemmer, ganske vist amenderet, men alligevel støttet i sin Grundtanke. Efter de lange Foredrag, der ere blevne holdte idag, skal jeg ikke trætte Thinget med nogen vidtløftig Udtalelse. Jeg skal blot tillade mig at præcisere min Stilling til Lovforslaget og ganske kort motivere min Afstemning. Jeg staaar idag, efter at have gjort mig bekendt med Udvalgets Betænkning og efter at have hørt de Foredrag, der ere blevne holdte, paa samme Standpunkt ligeoverfor Forslaget som ved 1ste Behandling. Jeg udtalte det ikke dengang, men min Stilling til Lovforslaget er den, at jeg er en bestemt Modstander af det. Jeg er en Modstander af Lovforslaget, fordi jeg ikke synes om at foretage en saadan partiel Reform paa et Lovomraade, navnlig hvis det er Tilfældet, hvad der er blevet udtalt fra flere Sider, at dette Omraade netop trænger til en grundig og alvorlig Bearbejdelse. Jeg er imod Lovforslaget, fordi jeg tror, at det vil røkke ved eller virke forstyrrende paa det *ægtefællige Liv*, og fordi jeg tror, at det under alle Omstændigheder ikke vil naae sin Hensigt. Den gjældende Ret heri Landet er jo Formuesfællesskab. Naar to Personer slutte et *Ægtefæll*, indgaar det, som de hver for sig medbringe, i Fællesboet, og Manden er Disponent over, hvad der hører Boet til, han er som Dovedet for Familien den, der raader over Formuen og dens Anvendelse og svarer for de Forpligtelser, som Familien indgaar med tredie Person. Der sker en Afvigelse fra denne Regel ved *Ægtepagter*, men Bevidstheden om det Rigtige i Formuesfællesskabet, tror jeg, er gaaet saaledes ind i hele Befolkningen, at *Ægte-*

pagternes Tal er forholdsvis ringe, og naar man gjør Indskrænkninger deri, naar man gjør Forandringer i det gjældende Formuesfællesskab, indskrænker man sig til at berøve Manden Ret til at disponere over en vis Del af Formuen, den Del af Formuen, som Hustru har medbragt, men jeg tror, at man albrig eller kun ganske undtagelsesvis i *Ægtepagter* gaar saa vidt, at man berøver ham den Ret, han har som Familiens Overhoved, eller tillægger Hustru en udelukkende Ret til at disponere over Indtægterne af sin Formue. Jeg tror, at den gjældende Ordning af Forholdet i det Hele taget er heldig; men har man en anden Anskuelse, synes jeg, man bør gaa til at tage det hele Forhold under Overveelse og Drøftelse. Det er meget muligt, at jeg, naar et saadant Forslag til en anden Ordning af Formuesforholdene i *Ægtefæll* foreligger, kan slutte mig dertil, men jeg maa bestemt fraraade at foretage en saadan partiel Reform som den, der her foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Jeg udtalte før, at Lovforslaget ikke vilde naae sin Hensigt, dette er efter min Mening af den næstsidste ærede Taler blevet tilstrækkelig paavist, og jeg skal derfor kun tilføje, at, hvor *Ægtefæll* leve sammen, tror jeg, at Anvendelsen af Bestemmelserne i Lovforslaget vil blive lig med Nul. Hvor Manden er den stærkere, — dermed mener jeg ikke, saaledes som det før er udtalt, den fysisk stærkere — vil han, hvad enten denne Lov gjælder eller ikke, gjøre sin Overvægt gjældende, og saa berøver han Hustru den Penges, hun selv har erhvervet, for at anvende dem til sin egen eller til Andres Fordel paa en mere eller mindre usforvarlig Maade. Et æret Medlem af Udvalget, den ærede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds (Dynehøll) var fuldkommen af den samme Anskuelse, men udtalte, at naar man vilde forhindre saadanne Overgreb, saadanne Misbrug, skulde man ty til Politiforanstaltninger, og saa skulde man give Politiet større Myndighed. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt at gaa den Vej, og selve dette Lovforslag indgiver mig Frygt for, at man i flere Familier vil kunne gribe til denne Uderlighed. Naar Familielivet ikke er ophørt, naar der er Strid og Riv i Familien, og denne Lov har sin Gyldighed, er det let at forudsæ, at den forurettede Part, navnlig i Kjøbenhavn og ogsaa i Kjøbstæderne, vil ty til Politiets Hjælp for at bringe Orden i saadanne Forhold. Det er blevet sagt, men om det forholder sig saa, veed jeg ikke, at der her i Kjøbenhavn skal være en temmelig almindelig Lendents til at ty til Politiets Hjælp, hvor der er Stridigheder i Husholdningen imellem Herfæ og Tjenestetjende. Dette anser jeg for at være meget uheldigt; naar der ikke foreligger ligefremme Lovovertrædelser, er det meget uheldigt at paakalde Politiets Mellemkomst. Men endnu langt uheldigere vilde det uregelm-